

183

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 16 czerwca 1961 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków.

1. Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o zmianie dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków (Dz. U. Nr 33, poz. 134) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków (Dz. U. z 1952 r. Nr 37, poz. 255, z 1953 r. Nr 33, poz. 134, z 1954 r. Nr 31, poz. 122 i z 1957 r. Nr 38, poz. 162) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Jednolity tekst nie obejmuje:

1) art. 46 i 47 dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków (Dz. U. Nr 37, poz. 255) w brzmieniu:

„Art. 46. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, właściwym ministrom, oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

Art. 47. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

2) art. 3 i 4 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o zmianie dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków (Dz. U. Nr 33, poz. 134) w brzmieniu:

„Art. 3. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skupu i właściwym ministrom.

Art. 4. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

3) art. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o zmianie dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków (Dz. U. Nr 31, poz. 122) w brzmieniu:

„Art. 2 Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

4) art. 2 ustawy z dnia 13 lipca 1957 r. o zmianie dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków (Dz. U. Nr 38, poz. 162) w brzmieniu:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 16 czerwca 1961 r. (poz. 183).

DEKRET

z dnia 28 sierpnia 1952 r.

o obowiązkowych dostawach ziemniaków.

W celu zabezpieczenia stałego i równomiernego zaopatrzenia miast i przemysłu przetwórczego w ziemniaki oraz popierania dalszego rozwoju produkcji rolnej — na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 22 lipca 1952 r. — Przepisy wprowadzające Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 33, poz. 233) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Wprowadza się obowiązek dostaw ziemniaków z gospodarstw rolnych.

Art. 2. Obowiązkowi dostaw ziemniaków podlegają:

- 1) indywidualne gospodarstwa rolne,
- 2) spółdzielnie produkcyjne,
- 3) państwowe gospodarstwa rolne podległe Ministrowi Rolnictwa,
- 4) inne uspołecznione gospodarstwa rolne.

Art. 3. 1. Obowiązek dostawy ziemniaków z poszczególnego gospodarstwa rolnego ustalony będzie na każdy rok gospodarczy.

2. Rokiem gospodarczym jest okres od dnia 1 września do dnia 31 sierpnia następnego roku.

Art. 4. 1. Rada Ministrów ustala na każdy rok gospodarczy państwowy plan obowiązkowych dostaw ziemniaków.

2. W ramach państwowego planu sporządza się terenowe plany obowiązkowych dostaw ziemniaków. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb sporządzania i zatwierdzania terenowych planów dostaw.

Art. 5. Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu planuje, organizuje i nadzoruje wykonanie obowiązkowych dostaw ziemniaków.

Rozdział 2.

Obowiązek dostaw.

Art. 6. Do dostaw ziemniaków obowiązany jest właściciel gospodarstwa rolnego, a gdy gospodarstwo zostało wdzierżawione lub jest faktycznie użytkowane przez inną osobę — dzierżawca lub użytkownik.

Art. 7. Do dostaw ziemniaków obowiązani są wszyscy, którzy w ciągu roku gospodarczego użytkowali dane gospodarstwo jako właściciele, dzierżawcy lub użytkownicy, z tym że wykonanie obowiązku dostawy przez jednego z zobowiązanych zwalnia pozostałych od tego obowiązku.

Art. 8. 1. Wysokość obowiązkowych dostaw ziemniaków z indywidualnego gospodarstwa rolnego ustala się w zależności od obszaru gruntów ornych, wyrażonego w hektarach fizycznych, oraz od grupy gospodarstwa.

2. Nie uważa się za grunty orne:

- 1) gruntów pod wodami otwartymi lub zamkniętymi,
- 2) gruntów leśnych i pod lasami,
- 3) gruntów pod naturalnymi łąkami i pastwiskami,
- 4) nieużytków, do których zalicza się: lotne piaski, bagna,

mokradła, strome stoki i parowy, skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, glinie, torfie, piasku itp.

Art. 9. W przypadku gdy właściciel (dzierżawca, użytkownik) gospodarstwa rolnego użytkuje dwa lub więcej gospodarstw rolnych położonych w jednym województwie, wysokość obowiązkowych dostaw ziemniaków ustala się z łącznego obszaru gruntów ornych przez niego użytkowanych.

Art. 10. W przypadku gdy dwie lub więcej osób prowadzi na danym gospodarstwie rolnym wspólną gospodarkę, wysokość obowiązkowych dostaw ziemniaków ustala się z całego obszaru gruntów ornych danego gospodarstwa.

Art. 11. Wysokość obowiązkowych dostaw ziemniaków z indywidualnego gospodarstwa rolnego ustala się mnożąc ilość hektarów fizycznych gruntów ornych tego gospodarstwa przez ilość kilogramów ziemniaków, przypadających z jednego hektara fizycznego w danym powiecie (powiatowa norma obowiązkowych dostaw ziemniaków).

Art. 12. W przypadku gdy indywidualne gospodarstwo rolne położone jest w dwóch lub więcej gromadach na terenie jednego województwa, stosuje się normę obowiązującą w gromadzie, w której znajdują się główne zabudowania gospodarcze danego gospodarstwa.

Art. 13. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) podział indywidualnych gospodarstw rolnych na grupy w zależności od obszaru gruntów ornych wyrażonego w hektarach przeliczeniowych oraz zasady przeliczania gruntów ornych na hektary przeliczeniowe w zależności od jakości i położenia tych gruntów,
- 2) powiatowe normy obowiązkowych dostaw ziemniaków oraz sposób ich stosowania.

Art. 14. 1. Wysokość obowiązkowych dostaw ziemniaków ze spółdzielni produkcyjnych ustala się mnożąc ilość hektarów fizycznych gruntów ornych spółdzielni wraz z działkami przyzagrodowymi członków spółdzielni przez normę wyrażoną w kilogramach.

2. Przepis art. 8 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 15. 1. W przypadku gdy wszyscy lub część członków spółdzielni produkcyjnej dokonuje zbiorów indywidualnie, obowiązek dostawy ziemniaków ustala się oddzielnie dla spółdzielni oraz dla poszczególnych jej członków, którzy dokonują zbiorów indywidualnie.

2. Obowiązek dostawy spółdzielni oraz jej członków, którzy dokonują zbiorów indywidualnie, ustala się według następujących zasad:

- 1) łączną wysokość dostaw spółdzielni oraz jej członków stanowi ilość, jaka przypadłaby od spółdzielni, gdyby wszyscy członkowie dokonywali zbiorów zespołowo,
- 2) łączną wysokość dostaw (pkt 1) dzieli się między spółdzielnię a jej członków dokonujących zbiorów indywidualnie, w zależności od ilości hektarów fizycznych gruntów, z których dokonuje się zbiorów zespołowo oraz indywidualnie.

3. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu ustali szczegółowy sposób obliczania wysokości obowiązkowych dostaw spółdzielni oraz jej członków, którzy dokonują zbiorów indywidualnie.

Art. 16. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia sposób ustalania norm obowiązkowych dostaw ziemniaków z gospodarstw rolnych spółdzielni produkcyjnych.

Art. 17. Przy obliczaniu wysokości obowiązkowych dostaw ziemniaków z indywidualnych gospodarstw rolnych oraz spółdzielni produkcyjnych stosuje się zaokrąglenie w górę zobowiązań zakończonych cyfrą poniżej 5 kg do 5 kg, a zakończonych powyżej 5 kg do 10 kg.

Art. 18. 1. Ilość ziemniaków objętą obowiązkiem dostaw z innych uspołecznionych gospodarstw rolnych:

- 1) nie włączonych do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Rolnictwa,
- 2) pozostających w tymczasowym zarządzie prezydium powiatowej lub gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej i uprawianych na jego zlecenie, stanowi cała nadwyżka towarowa.

2. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu określi sposób ustalania nadwyżki towarowej z gospodarstw, wymienionych w ust. 1, na podstawie preliminarza przychodów i rozchodów ziemniaków.

Art. 19. 1. Wysokość obowiązkowych dostaw ziemniaków przez państwowe gospodarstwa rolne, podległe Ministrowi Rolnictwa, określa się zgodnie z planem gospodarczym Ministerstwa Rolnictwa.

2. Rada Ministrów określa tryb i sposób opracowania kwartalnych i miesięcznych planów dostaw oraz wykonania dostaw przez poszczególne gospodarstwa rolne, podległe Ministrowi Rolnictwa.

Rozdział 3.

Zwolnienia i obniżenia wysokości dostaw.

Art. 20. Zwalnia się od obowiązku dostaw ziemniaków gospodarstwa rolne o obszarze gruntów ornych poniżej 2 hektarów przeliczeniowych.

Art. 21. Gospodarstwa rolne o obszarze gruntów ornych poniżej trzech hektarów przeliczeniowych zwalnia się od obowiązku dostaw ziemniaków, gdy użytkownikiem tego gospodarstwa jest osadnik rybacki, zatrudniony w uspołecznionym przedsiębiorstwie połowów morskich.

Art. 22. 1. Zwalnia się od obowiązku dostaw ziemniaków zespoły uprawowe oraz gospodarstwa, należące do tuczarni Centrali Przemysłu Mięsnego, oddziałów zaopatrzenia robotniczego, Funduszu Wczasów Pracowniczych i do zakładów podległych Ministrom: Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Oświaty.

2. Zwalnia się od obowiązku dostaw ziemniaków gospodarstwa rolne, położone na terenie powiatu ustrzyckiego województwa rzeszowskiego w części przyłączonej do Polski w roku 1951.

Art. 23. Gospodarstwo rolne może być częściowo lub całkowicie zwolnione od obowiązku dostaw ziemniaków, jeżeli na skutek nadzwyczajnych okoliczności jego zdolność produkcyjna została w takim stopniu zmniejszona, iż zobowiązany nie może bez swej winy wykonać częściowo lub całkowicie obowiązku dostawy.

Rozdział 4.

Właściwość władz, postępowanie i wykonanie obowiązkowych dostaw ziemniaków.

Art. 24. 1. Wysokość obowiązkowych dostaw ziemniaków z indywidualnych gospodarstw rolnych ustalają właści-

we do spraw skupu organy prezydiów gromadzkich (miejskich, dzielnicowych, osiedli) rad narodowych.

2. Do ustalenia wysokości obowiązkowych dostaw właściwy jest organ do spraw skupu prezydium gromadzkiej (dzielnicowej, miejskiej, osiedla) rady narodowej tej gromady (miasta, osiedla), na terenie której położone jest dane gospodarstwo.

3. Jeżeli gospodarstwo położone jest na terenie dwóch lub więcej gromad, właściwość określa się w zależności od miejsca, w którym znajdują się główne zabudowania gospodarza danego gospodarstwa.

Art. 25. Wysokość obowiązkowych dostaw ziemniaków ze spółdzielni produkcyjnych i innych uspołecznionych gospodarstw rolnych, oprócz podległych Ministrowi Rolnictwa, ustalają właściwe do spraw skupu organy prezydiów powiatowych rad narodowych.

Art. 26. 1. Ustala się terminy wykonania obowiązkowych dostaw ziemniaków od dnia 1 września do dnia 31 grudnia każdego roku.

2. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu określi tryb ustalania terminów wykonania dostaw przez poszczególne rodzaje gospodarstw.

Art. 27. Terminy wykonania obowiązkowych dostaw ziemniaków z poszczególnych gospodarstw w ramach terminów określonych w art. 26 ustalają:

- 1) właściwe do spraw skupu organy prezydiów gromadzkich (miejskich, dzielnicowych, osiedli) rad narodowych — dla indywidualnych gospodarstw rolnych,
- 2) właściwe do spraw skupu organy prezydiów powiatowych rad narodowych — dla spółdzielni produkcyjnych oraz innych uspołecznionych gospodarstw rolnych, oprócz podległych Ministrowi Rolnictwa,

z tym że termin wykonania obowiązkowych dostaw z gospodarstw, które zakontaktowały ziemniaki — ustala się zgodnie z terminem dostawy przewidzianym w umowie kontraktacyjnej.

Art. 28. 1. Ziemniaki dostarczone w wykonaniu umów kontraktacyjnych zalicza się na poczet obowiązkowych dostaw.

2. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu określi tryb i warunki przyjmowania i zaliczania kontraktowanych i nie kontraktowanych ziemniaków wczesnych na poczet obowiązkowych dostaw.

Art. 29. 1. Zobowiązany powinien dostarczyć ziemniaki na koszt własny do punktu skupu.

2. Dostarczone ziemniaki powinny odpowiadać obowiązującym normom jakościowym (standardom).

3. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu określi tryb i warunki przyjmowania i zaliczania na poczet obowiązkowych dostaw kontraktowanych i nie kontraktowanych ziemniaków na cele przemysłowe.

Art. 30. Za dostarczone w ramach obowiązkowych dostaw ziemniaki wypłaca się należność w gotówce, obliczoną według obowiązujących cen.

Art. 31. Indywidualne gospodarstwa rolne oraz spółdzielnie produkcyjne mogą zbywać nadwyżki ziemniaków po wykonaniu obowiązkowych dostaw.

Art. 32. Nie wykonane obowiązkowe dostawy ziemniaków podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie postępowania przymusowego w administracji.

Rozdział 5.

Postępowanie odwoławcze.

Art. 33. 1. Od decyzji ustalającej wysokość obowiązkowych dostaw ziemniaków przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem właściwego do spraw skupu organu prezydium rady narodowej, który wydał zaskarżoną decyzję, do właściwego do spraw skupu organu prezydium rady narodowej bezpośrednio wyższego stopnia.

Art. 34. Odwołanie od decyzji właściwego do spraw skupu organu prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej rozstrzyga właściwy do spraw skupu organ prezydium powiatowej rady narodowej.

Art. 35. 1. Odwołanie od decyzji właściwego do spraw skupu organu prezydium powiatowej rady narodowej rozstrzyga właściwy do spraw skupu organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Decyzja właściwego do spraw skupu organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej jest ostateczna.

Art. 36. 1. Odwołanie powinno być wniesione w terminie 30 dni od daty doręczenia zawiadomienia o obowiązku dostawy ziemniaków.

2. Odwołanie powinno być rozpatrzone i ostatecznie załatwione najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od daty wniesienia odwołania.

3. Odwołanie może być wniesione ustnie lub na piśmie.

4. Odwołanie jest wolne od wszelkich opłat.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej decyzji.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach właściwy do spraw skupu organ prezydium rady narodowej, który wydał zaskarżoną decyzję, może odroczyć wykonanie obowiązku dostaw w części lub w całości do czasu wydania decyzji przez właściwy do spraw skupu organ prezydium rady narodowej stopnia wyższego.

Art. 37. W przypadku gdy odwołanie zostanie uwzględnione, a zobowiązanie wykonane, część dostawy ziemniaków, o jaką zmniejszono zobowiązanie, zalicza się na obowiązkowe dostawy w roku następnym.

Art. 38. Przepisy art. 33—37 mają odpowiednie zastosowanie do wniosków o zmianę lub uchylenie decyzji z powodu powstania nowych okoliczności uniemożliwiających wykonanie decyzji.

Rozdział 6.

Przepisy karne.

Art. 39. 1. Kto nie wykonywa ciężącego na nim obowiązku dostaw ziemniaków lub powoduje obniżenie jakości dostarczonych ziemniaków — podlega karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzeczenie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

3. Kierownik państwowego gospodarstwa rolnego podległego Ministrowi Rolnictwa, który nie wykonywa obowiązku dostaw ziemniaków lub powoduje obniżenie ich jakości

(ust. 1), podlega karze pieniężnej do 1.000 zł, a o ile czyje zawiera znamiona przestępstwa określonego w art. 40 — podlega karze w wymienionym artykule przewidzianej.

4. Karę pieniężną (ust. 3) nakłada kierownik właściwego do spraw skupu organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

5. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa określi tryb postępowania przy nakładaniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3.

Art. 40. Kto złośliwie uchyla się od wykonania obowiązkowych dostaw, utrudnia lub udaremnia wykonanie obowiązkowych dostaw przez inne osoby albo publicznie nawołuje do uchylania się od wykonania obowiązkowych dostaw — podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3.

Rozdział 7.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 41. Gospodarstwom rolnym, które nie wykonały obowiązku dostaw ziemniaków, ustanowionego na podstawie dekretu z dnia 8 października 1951 r. o zabezpieczeniu dostaw ziemniaków ze zbiorów 1951 r. (Dz. U. Nr 52, poz. 368), podwyższa się wysokość dostaw w roku gospodarczym 1952/53 o zaległości przeniesione na ten rok.

Art. 42. 1. Gospodarstwa rolne przydzielone osiedleńcom zwolnione są od obowiązku dostaw ziemniaków w roku, w którym nastąpiło osiedlenie, i w roku następnym.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przedłużyć dla niektórych gospodarstw rolnych, przydzielonych osiedleńcom, okres zwolnienia od obowiązku dostaw ziemniaków (ust. 1).

Art. 43. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) ulgi i zwolnienia gospodarstw rolnych od obowiązkowych dostaw ziemniaków, przysługujące z tytułu zagospodarowania odłogów,
- 2) produkty roślinne i hodowlane, jakie mogą być przyjmowane zamiast ziemniaków, oraz normy zamiany,
- 3) zasady tworzenia funduszu nagród na cele premowania akcji obowiązkowych dostaw ziemniaków oraz przyznawania nagród,
- 4) zasady stosowania obniżek wysokości obowiązkowych dostaw ziemniaków z tytułu zakontraktowania upraw i innych produktów rolnych oraz wykaz tych upraw,
- 5) zasady stosowania obniżek wysokości obowiązkowych dostaw ziemniaków dla indywidualnych gospodarstw rolnych, w których grunty orne V i VI klasy stanowią co najmniej 40% ogólnego obszaru gruntów ornych.

Art. 44. 1. Traci moc dekret z dnia 8 października 1951 r. o zabezpieczeniu dostaw ziemniaków ze zbiorów 1951 r. (Dz. U. Nr 52, poz. 368).

2. W sprawach wszczętych na podstawie przepisów art. 11, 14 lub 15 dekretu, o którym mowa w ust. 1, a nie zakończonych ostatecznie do dnia wejścia w życie niniejszego dekretu, postępowanie toczy się do końca według przepisów dotychczasowych.